

Bibliamagyarázat

A farkasréti Krisztus

Néhányan úgy vélik, idén későn lesz a húsvét, de ő csak megy a felső temető felé, vagy ki tudja.

Hatalmas keresztet hord a vállán, hosszabbik ága kihegyezve. Szép munka, szakemberre vall. Gondosan belakozta.

A hosszabbik szára majdnem a földig ér, a keresztléc a széles vállán, megtartja.

Középtermetű, suta ember, mackós mozgásán látszik. Bal kézzel ad kezet, megszokta a bal kéz használatát. Hűvösen biccent, és megy tovább felfelé.

Ahogy szerepéhez illik!

Senki meg nem kérdezi, mennyiért adja. Nem a szanhedrin börtönéből jön, elmúltak azok az idők, bár a kereszt megbírná a testét. A pártpapok néhány évi befalazásra ítélték. Se szög, se kötél.

Majdnem gyerek még, és ki nem szeret célba löni? Ott fekszik az erdőszélen, kissé távolabb pisztolytáska. Nem vadnyugat, vadkelet.

Az ács és asztalos mesterséget nem az apjától tanulta el. Szülei becsületes házmesterek voltak. Azaz vigyázzunk ezzel a becsületességgel! Valójában deklasszált elemek. Nagyapjának vagy a dédapjának akár ezer holdja is lehetett, persze nem az égen. Nagyon is a zsíros bácskai földiken. Apja már gyerekkorában sem biztos, hogy látta a kúriát. Aztán a hét szilvafából hatot kivágott a láncos kutya valamelyik pribékje, mivel az impirialistáknak nem szilvára fáj a foguk. A jófajta szilvalekvárt a magyarok tarják ilyen sokra. Egy darabig felszedték a telepések, de a sligovica is kiment a divatból.

Odabent – volt rá bőven ideje – szakmát tanult, a gimnázium elérhetetlen vágyává silányult a szülei szemében. Talán a vágyaik hervadtak le az idő múlásával. Pedig hogyan tervezték a jövőjét! Azt is, hogy hűgát valami jobb külföldi, társaságbeli család sarjához adják férjhez. Évekig várták, hogy támaszuk legyen, a fiútól várták. Végül a húga gürcölt és megváltást jelentett, amikor gépirónóvé küzdötte fel magát. Minden anyag bizalmas volt, ő pedig megbízhatatlan.

Egyiptomban sem jártak. Útlevelet senki sem kapott abban az időben. Mielőtt Heródes lecsapott volna újból, nem menekültek el, hiszen reménykedtek. Aztán jött, ami jött.

Hogy a pisztolyt valami legionárius vagy a helyi hatalom szolgája dobta-e el – sebtiben –, nem tudni. Mindenki, akinek köze volt a rendszer kiszolgálásához, átöltözött civilbe. És elvegyült. Vagy – jobb híján – elbújt az ágy alá. Szép, magas ágyakat örökölhettek az osztályellenség-től és emeleti villalakásokat.

Ők bezzeg az alagsorba szorultak. Gyerekkorában sepregetni nem engedték, tanuljon a gyerekek! De havat lapátolni már alsó tagozatos korától kellett neki is.

Apja kitanulta a csapbőrözést és a dugulás-elhárítást, el is leste tőle.

A fát is szerette, a villa kertjében vagy a közeli erdőben fel is mászott rájuk. Az erdő lett a veszte, a pisztoly, amit pedig elásott a kertben. Valaki mégis feljelentette.

Végül a fa jelentette a megélhetését. Ezúttal megmunkálta.

A megváltást nem a zsarnok, a zsarnokok halála hozza meg, hanem a harminc ezüstpénz. A szocreál templomokra nem jut kárpit és beton se. Nincs keret Lux-szappanra, tankra, úrprogramra, ballisztikus – nekünk ballasztot jelentő – rakétákra. A szegény embert a SzÜ is húzza. Ez furcsa a ma születettnek, evidencia a kezdettől más dimenzióból valónak, a negyvenöt előtt születettnek.

Addigra azonban apja a verésbe, anyja bánatába belehalt. A szuterénbe kellett valaki, aki a házat is rendben tartja. Új gazdái visszajöttek az illegalitásból. Tudtak konspirálni és gitározni. Na, persze, nem voltak zenészek, pufajkások voltak.

Egyébként ő is szeretett az iskolában verekedni, de az férfias sport. Nem volt angol, de az öklét használta. Olykor lapáttenyerével pofonokat osztogatott. Nem volt hozzászokva, hogy ne adja vissza, ha valaki belekötött. Időközben megtanulta, és a csendőrpertut is meg a saját rabszámát.

Galerik még nem voltak akkoriban, nem is csavargott. Neki még focizni is kevés ideje maradt. Tanulj, fiam! Ez volt otthon a jelszó.

A gyalupad mellett ezek a régi dolgok már nem is jutottak eszébe. Volt osztálytársaihoz nem közeledett, a többségük amúgy is kerülte őt.

Amíg bent volt, idekint nem változott semmi.

Megy a dombra, néz jobbra, néz balra, alig néhány friss hant. A besüppedtek korhadttá sűrűsre szedte jelzi, az utolsó temetés óta nincs gazdája.

Vajon ő is hiába hordozza a keresztet? Cirenei Simon ateista, vagy közömbös, vagy még rosszabb. A bárányt farkasfoggal úzi-tépi. A koncot, a szétesett birodalom ajtófélfájára kent fogyasztói társadalmat. Ez most a jel. Cégtábla és leszakadt redőny. Csőd az egész vonalon, és mégis. A vásárlás az idén is egybeesik húsvétal, karácsonnyal. A fenyő alatt MP-3 üdvözli az angyalt, amiben hisznek is meg nem is.

A túlevek lehullanak, brókerré vedlenek a szerencsésebbek. A többi marad megcsalt, elkárhozott, hajléktalan.

Az alkalmi Krisztus kisompolyog egy oldalkapun. A Passió véget ért, mindenki felveszi a keresztjét.

Néhány illuminált politikus kezében villan a szekerce, a szög, a kalapács.